

ตอนที่ ๔๙ เล่ม ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๘๕

เรื่อง ให้ไว้ วรรณคดี สมาคมแห่งประเทศไทย
เป็นผู้ตรวจคำทำที่จะนำมายใช้ในภาษาไทย

เนื่องจากภารกิจได้ตั้งก้มการส่งเสิมวัชనัมภาษาไทยขึ้น
คงหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ซึ่งวุฒิมีความรู้เชี่ยวชาญในภาษา
และวรรณคดีไทย และผู้มีความรู้ในวิทยาการด้านอื่น อัน
เป็นอุปกรณ์แก่วัชนัมภาษาไทย เพื่อให้วิ่งกันพิจารณา
ปรับปรุงส่งเสิมภาษาไทยและหนังสือไทยทั้งในทางเรียงความ
ร้อยแก้ว และ กาพย์ กลอง โถลง ฉบับที่ เพาะความเจริญ
ในทางภาษา เป็นสิ่งสำคัญ ส่วนหนึ่งซึ่งแสดงวัชนัมของชาติ
บัดนี้ คงนักการส่งเสิมวัชนัมภาษาไทย ได้วิ่งประชุมกัน
ดำเนินการพิจารณาปรึกษาปรับปรุงตัวอักษรไทย ได้วางระเบียบ
และหลักเกณฑ์การใช้ตัวหนังสือไทย กันได้จัดทำพจนานุกรม
ตัวสกดแบบใหม่ และเสนอระเบียบการใช้คำแทนชื่อ และ
คำรับ คำปฏิเสธ มาโดยลำดับ จนถึงได้ประชุมปรึกษากันตั้ง
สำนักองค์กรขึ้น เรียกว่า “วรรณคดี สมาคมแห่งประเทศไทย”
โดยมีวัตถุประสงค์ ดังปรากฏในข้อบัญญัติของวรรณคดี สมาคม
แห่งประเทศไทย ซึ่งได้กำหนดเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๘๕

๑๔ กฤษฎาคม ๒๕๘๙ ราชกฤษณาเบิกฟ้า เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕๗

แล้วนั้น รัฐบาลได้พิจารณาวัตถุประสงค์ของวรรณคดีสมาคม
แห่งประเทศไทยโดยรอบก่อนแล้ว เห็นว่าสมาคมนี้ได้ตั้ง^๕
สืบเนื่องไปจากนักการส่งเสียงชั้นนำภาษาไทย ซึ่งรัฐบาล
ได้ตั้งไว้ และมีวัตถุประสงค์อันเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ
ในอันที่จะให้วัฒนธรรมทางภาษาไทยยังเริ่นก้าวหน้าและแพร่ไปสู่อาล
จังหวัด จึงเห็นความอนุให้วรรณคดีสมาคมแห่งประเทศไทย
เป็นสำนักของค์การมีหน้าที่ตรวจพิจารณาสอบสวนคำไหเม่ที่จะมี
ผู้นำมาใช้ในภาษาไทย ในบันดาคำไหเม่ที่จะนำมาใช้ เมื่อ
ได้รับความเห็นชอบจากวรรณคดีสมาคมแห่งประเทศไทยแล้ว
จึงเป็นอันใช้ได้ อนึ่งผู้ที่สนใจในการคิดคำไหเม่ อาจเสนอ
คำไหเม่ที่คิดได้มายขอให้สมาคมพิจารณาได้ และเพื่อการน
ให้วรรณคดีสมาคมแห่งประเทศไทยอกรับเมื่อยนและข้อมั่นคง
ให้การเป็นไปตามประกาศนี้ได้

ประกาศ ๖๘ วันที่ ๑๔ กฤษฎาคม ๒๕๘๙

จอมพล ป. พิมูลสังคม
นายกรัฐมนตรี